

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Koláře a soudkyň JUDr. Marie Korbelové a JUDr. Heleny Papouškové v právní věci žalobce: [REDACTED], IČO: [REDACTED], místem podnikání [REDACTED], zastoupeného Mgr. Jaroslavem Hanusem, advokátem v Českých Budějovicích, Nemanická 440/14, proti žalovanému: **RICHMONT – CZ a.s.**, IČO: 26045010, se sídlem Kolodějská 507, Týn nad Vltavou, zastoupenému Mgr. Ilonou Karlovou, advokátkou v Písku, Karlova 108, o uložení povinnosti na nepeněžitě plnění, o odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 6.10.2016, č.j. 25 C 193/2015-220, **t a k t o :**

I. Rozsudek soudu prvního stupně **se p o t v r z u j e .**

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů odvolacího řízení 5.626,50 Kč, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalobce.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem rozhodl soud prvního stupně, tak, že žalovaný je povinen vydat žalobci soupis všech faktur včetně částky a měny a to za období od 1.3.2012 do 26.6.2015, které jí uhradila společnost Krauss Maffei Group GmbH, se sídlem Krauss Maffei Strase 2, 80997 München, Německo, když tento seznam musí obsahovat minimálně označení společnosti Krauss Maffei Group GmbH, číslo uhrazené faktury, fakturovanou částku, měnu,

ve které bylo fakturováno, datum splatnosti a úhrady příslušné faktury, prohlášení žalovaného, že tento soupis je správný a úplný, datum vystavení a podpis osoby oprávněné jednat za žalovaného, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku (odstavec I.). Žalovaný je povinen vydat žalobci soupis všech faktur včetně částky a měny a to za období od 1.3.2012 do 26.6.2015, které jí uhradila společnost Krauss Maffei Technologies GmbH, se sídlem Krauss Maffei Strase 2, 80997 München, Německo, když tento seznam musí obsahovat minimálně označení společnosti Krauss Maffei Technologies GmbH, číslo uhrazené faktury, fakturovanou částku, měnu, ve které bylo fakturováno, datum splatnosti a úhrady příslušné faktury, prohlášení žalovaného, že tento soupis je správný a úplný, datum vystavení a podpis osoby oprávněné jednat za žalovaného, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku (odstavec II.). Žalovaný je povinen vydat žalobci soupis všech faktur včetně částky a měny a to za období od 1.3.2012 do 26.6.2015, které jí uhradila společnost Krauss Maffei Berstorff GmbH, se sídlem An der Breiten Wiese 3/5, 30625 Hannover, Německo, když tento seznam musí obsahovat minimálně označení společnosti Krauss Maffei Berstorff GmbH, číslo uhrazené faktury, fakturovanou částku, měnu, ve které bylo fakturováno, datum splatnosti a úhrady příslušné faktury, prohlášení žalovaného, že tento soupis je správný a úplný, datum vystavení a podpis osoby oprávněné jednat za žalovaného, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku (odstavec III.). Žalovaný je povinen vydat žalobci soupis všech faktur včetně částky a měny a to za období od 1.3.2012 do 26.6.2015, které jí uhradila společnost Krauss Maffei Automation GmbH, se sídlem Möslstrase 19, 85445 Oberding-Schwaig, Německo, když tento seznam musí obsahovat minimálně označení společnosti Krauss Maffei Automation GmbH, číslo uhrazené faktury, fakturovanou částku, měnu, ve které bylo fakturováno, datum splatnosti a úhrady příslušné faktury, prohlášení žalovaného, že tento soupis je správný a úplný, datum vystavení a podpis osoby oprávněné jednat za žalovaného, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku (odstavec IV.). Žalovaný je povinen vydat žalobci soupis všech faktur včetně částky a měny a to za období od 1.3.2012 do 26.6.2015, které jí uhradila společnost Krauss Maffei Automation GmbH, se sídlem August-Horch-Strase 3, 19061 Schwerin, Německo, když tento seznam musí obsahovat minimálně označení společnosti Krauss Maffei Automation GmbH, číslo uhrazené faktury, fakturovanou částku, měnu, ve které bylo fakturováno, datum splatnosti a úhrady příslušné faktury, prohlášení žalovaného, že tento soupis je správný a úplný, datum vystavení a podpis osoby oprávněné jednat za žalovaného, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku (odstavec V.). Žalovaný je povinen vydat žalobci soupis všech faktur včetně částky a měny a to za období od 1.3.2012 do 26.6.2015, které jí uhradila společnost Krauss Maffei Technologies GmbH, se sídlem An der Heusteige 5, 91757 Treuchtlingen, Německo, když tento seznam musí obsahovat minimálně označení společnosti Krauss Maffei Technologies GmbH, číslo uhrazené faktury, fakturovanou částku, měnu, ve které bylo fakturováno, datum splatnosti a úhrady příslušné faktury, prohlášení žalovaného, že tento soupis je správný a úplný, datum vystavení a podpis osoby oprávněné jednat za žalovaného, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku (odstavec VI.). Žalovaný je povinen vydat žalobci soupis všech faktur včetně částky a měny a to za období od 1.3.2012 do 26.6.2015, které jí uhradila společnost Netstal Deutschland GmbH, se sídlem Dreifelderstrase 40, 70599 Stuttgart, Německo, když tento seznam musí obsahovat minimálně označení společnosti Netstal Deutschland GmbH, číslo uhrazené faktury, fakturovanou částku, měnu, ve které bylo fakturováno, datum splatnosti a úhrady příslušné faktury, prohlášení žalovaného, že tento soupis je správný a úplný, datum vystavení a podpis osoby oprávněné jednat za žalovaného, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku (odstavec VII.). Žalovaný je povinen vydat žalobci soupis všech faktur včetně částky a měny a to za období od 1.3.2012 do 26.6.2015, které jí uhradila společnost Krauss Maffei Technologies spol. s r.o., se sídlem Hlavná 2077, 03852 Sučany, Slovenská republika,

když tento seznam musí obsahovat minimálně označení společnosti Krauss Maffei Technologies spol. s r.o., číslo uhrazené faktury, fakturovanou částku, měnu, ve které bylo fakturováno, datum splatnosti a úhrady příslušné faktury, prohlášení žalovaného, že tento soupis je správný a úplný, datum vystavení a podpis osoby oprávněné jednat za žalovaného, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku (odstavec VIII.). Žalovaný je povinen vydat žalobci soupis všech faktur včetně částky a měny a to za období od 1.3.2012 do 26.6.2015, které jí uhradila společnost Burgsmüller GmbH, se sídlem Haingergstrase 1, 37547 Kreiensen, Německo, když tento seznam musí obsahovat minimálně označení společnosti Burgsmüller GmbH, číslo uhrazené faktury, fakturovanou částku, měnu, ve které bylo fakturováno, datum splatnosti a úhrady příslušné faktury, prohlášení žalovaného, že tento soupis je správný a úplný, datum vystavení a podpis osoby oprávněné jednat za žalovaného, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku (odstavec IX.). Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradu nákladů tohoto řízení částku 25.958,- Kč, do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce (odstavec X.). Žalovaný je povinen zaplatit České republice – Okresnímu soudu v Českých Budějovicích na náhradu nákladů tohoto řízení částku 700,- Kč, do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku (odstavec XI.).

Své rozhodnutí odůvodnil soud prvního stupně tím, že žalobce se domáhal proti žalovanému uložení povinnosti na nepeněžitě plnění, a to povinnosti vydat mu soupis všech faktur včetně částky a měny za období od 1.3.2013 do 26.6.2015, které žalovanému uhradily v žalobním petitu 1) - 10) specifikované jednotlivé divize koncernu (skupiny) Krauss Maffei se sídlem v Německu s tím, že tento seznam musí v každém jednotlivém případě obsahovat minimálně označení dílčí společnosti koncernu, číslo uhrazené faktury, fakturovanou částku, měnu, ve které bylo fakturováno, datum splatnosti a úhrady příslušné faktury, prohlášení žalovaného, že tento soupis je správný a úplný a datum vystavení a podpis osoby oprávněné jednat za žalovaného, to vše s odůvodněním, že žalobce uzavřel se žalovaným ústní zprostředkovatelskou smlouvu, na základě které se zavázal pro žalovaného vyvíjet činnost směřující k uzavření smlouvy na odbyt jeho strojírenských služeb právě společnostmi koncernu (skupiny) Krauss Maffei se sídlem v Německu. Obsahem smlouvy byl závazek žalobce zprostředkovávat pro žalovaného příležitost uzavřít se společnostmi koncernu (skupiny) Krauss Maffei smlouvy na dodávku zboží a korespondující závazek žalovaného poskytnout žalobci dohodnutou provizi ve výši 3 % z uskutečněných obchodů, když žalobce svému závazku dostál, žalovaný mu však ani neposkytl podklady, na jejichž základě by mohl vyčíslit provizi a domáhat se jí vůči žalovanému. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby s tím, že mezi účastníky k uzavření zprostředkovatelské smlouvy nikdy nedošlo. Pouze připustil, že o možnosti zprostředkovávat obchody s žalovaným jednal. Současně žalovaný namítal, že žalobce žádnou činnost na základě tvrzené zprostředkovatelské smlouvy pro žalovaného nevykonával a tvrdil, že má k dispozici své pracovníky obchodního úseku, kteří jednají s německými partnery ohledně sjednávání obchodů a nepotřebuje a v rozhodné době nepotřeboval k této činnosti dalšího prostředníka, navíc za situace, kdy se žalobcem v roce 2011 ukončil pracovní poměr dohodou. Podle žalovaného provize mezi účastníky nebyla sjednána a povinnost, jíž se žalobce domáhá, mu nevznikla. Dále soud prvního stupně uvedl, že jeho usnesením z 3.9.2015, č.j. 25C 193/2015-67 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích z 18.1.2016, č.j. 22 Co 2034/2015-78 bylo již pravomocně rozhodnuto o zastavení řízení o části žaloby v bodu 7) žalobního návrhu s ohledem na překážku věci pravomocně rozhodnuté. Podle názoru soudu prvního stupně z důkazů provedených k návrhu žalovaného vyplývá, že proběhla komunikace mezi svědkem [REDAKCE] a žalovaným prostřednictvím [REDAKCE] o možnosti navázání kontaktu mezi žalovaným a společností Krauss Maffei Technologies s.r.o., se sídlem v Martině, popř. Krauss

Maffei Technologies GmbH, se sídlem v Mnichově, žalovaný se však v rámci této komunikace ani definitivně nevyjádřil, zda skutečně hodlá obchodní styk s těmito společnostmi navázat. Nelze z toho dovodit, že by obchodní spolupráce skutečně byla navázána a následně probíhala, že by se obchodní vztah mezi těmito společnostmi rozvinul právě na základě této komunikace a žalovaný žádné důkazy k těmto tvrzením nedoložil. Naproti tomu žalobce prokázal, že vážný zájem o odběr strojírenských výrobků žalovaného projeví zástupci společnosti skupiny Krauss Maffei vzápětí poté, co žalobce na základě uzavřené zprostředkovatelské smlouvy s žalovaným oslovil centrálu skupiny Krauss Maffei v Mnichově e-mailem z 8.3.2012. Obsahem mezi účastníky uzavřené smlouvy o zprostředkování bylo ujednání ve smyslu ust. § 646 obch. zák. o tom, že nárok na provizi vznikne žalobci až když bude závazek z jím zprostředkované smlouvy třetí osobou splněn. Sjednaná provize byla vázána na splnění závazku třetí osoby, přičemž žalovaný se zavázal předložit žalobci faktury uhrazené společnostmi skupiny Krauss Maffei (tak, jak jsou specifikovány v žalobním návrhu) jako podklady, na jejichž základě žalobcem provizi vyčíslí a bude se jí moci oprávněně domáhat proti žalovanému. V řízení nebylo prokázáno, že by nárok žalobce na provizi byl časově omezen. Žalovaný žalobci jím požadované podklady pro vyúčtování provize ani přes opakované výzvy ve stanovené lhůtě nepředložil. Bylo prokázáno, že smlouva o zprostředkování byla uzavřena nejpozději k 15.2.2012. Smluvní strany se dohodly na všech podstatných náležitostech této smlouvy včetně určení jejího obsahu. Tento dílčí závěr opřel soud o zjištění, že žalovaný pronájmem kanceláře v budově své firmy umožnil žalobci užívat vybavení a čerpat služby nezbytné pro výkon činnosti žalobce pro žalovaného (výpočetní technika, kopírovací služby, pevná telefonní linka) a zřídil žalovanému e-mailovou adresu s koncovkou jména žalovaného pro výkon sjednané podnikatelské činnosti žalobce pro žalovaného. Žalobce si za účelem výkonu této činnosti nechal k 15.2.2012 vystavit živnostenské oprávnění, mimo jiné pro zprostředkování obchodu a služeb. Žalovaný vzápětí dne 16.2.2012 uhradil v částce 13.000 Kč žalobcem fakturované „základní provizní hodnocení za zprostředkování služeb za měsíc únor 2012“. Z obsahu jednání (popsaných mimo jiné v účastnických výpovědích žalobce) směřujících k uzavření smlouvy vedených mezi žalobcem a žalovaným (jednajícím zejména [redacted]) vyplývá, že smlouva byla sjednána jako úplatná, když úplatou je provize příslušející žalobci. Při stanovení výše provize má přednost smluvní dohoda stran (§ 647 odst. 1 obch. zák.). Ke dni uzavření smlouvy (tj. nejpozději k 15.2.2012) bylo mezi stranami platně dohodnuto (jak o tom svědčí následné chování stran), že výše provize a způsob jejího vyčíslení se stanoví ujednáním stran později. Výpovědi žalobce bylo prokázáno, že k takovému stanovení dohodou o výši provize a způsobu jejího vyúčtování skutečně posléze mezi ním a [redacted] došlo, a to v okamžiku nacenění prvních vzorků výrobků žalovaného. E-mailem ze 6.4.2012 vyrozuměl žalobce [redacted] (strategického nákupčího skupiny Krauss Maffei pro východní Evropu) o pokračování v nacenění produktů. Ve výpovědi žalobce neshledal soud časové nesrovnalosti, když je z ní patrné, že v začátku roku 2012 vedl s [redacted] a [redacted] úvodní neformální rozhovory o možné formě spolupráce ohledně zprostředkovávání zákazníků. Následně proběhla konkrétní jednání o obsahu smlouvy, která byla završena uzavřením smlouvy. K definitivnímu ujednání o výši provize a způsobu jejího vyčíslení (s vazbou na žalovaným předané podklady – faktury) došlo době nacenění prvních vzorků (nejpozději k 6.4.2012). O uzavření smlouvy o zprostředkování svědčí podle soudu prvního stupně i to, že žalobce byl v rámci své účastnické výpovědi dotazován předsedou představenstva žalovaného [redacted] zda s ním také jednal o jednorázové provizi. Lze si jen těžko představit důvod, pro který by mezi žalobcem a předsedou představenstva žalovaného bylo jednáno o jednorázové provizi ve výši 1.500.000 Kč za současného tvrzení žalovaného, že neměl vůbec potřebu uzavírat zprostředkovatelskou

smlouvu se žalobcem, když disponoval svými personálními zdroji, díky nimž bez účasti žalobce navázal kontakt a začal obchodovat minimálně se společnostmi jmenovanými v e-mailové korespondenci mezi [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE]. Naproti tomu žalobce vedl telefonickou a poté převážně e-mailovou komunikaci s osloveným zástupcem obchodního partnera skupiny Krauss Maffei a zúčastnil se také osobně jednání zástupců společností náležejících ke skupině Krauss Maffei u žalovaného. O průběhu a obsahu této komunikace, týkající se výroby vzorků požadovaných dílů, cenových nabídek, sdělování kontaktních údajů i přípravy uvedené návštěvy žalobce průběžně informoval místopředsedu představenstva žalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] i další členy statutárního orgánu žalovaného. Soud prvního stupně uzavřel, že žalobce svému závazku ze smlouvy o zprostředkování podle ust. § 642 obch. zák. dostál, když pro žalovaného obstaral příležitost uzavřít se společnostmi skupiny Krauss Maffei smlouvu na odběr strojírenských výrobků (zboží) žalovaného. Žalobce splnil svou smluvně převzatou povinnost přivést nového obchodního partnera, s nímž žalovaný vzápětí začal skutečně obchodovat. Žalovaný však přes opakované výzvy žalobce dohodnuté podklady pro vyúčtování provize náležející žalobci nevydal. S ohledem na shora uvedené byl nárok žalobce shledán v plném rozsahu důvodným. O nákladech řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. podle úspěchu ve věci a o nákladech řízení státu podle ust. § 148 odst. 1 o.s.ř. podle výsledku řízení.

Proti tomuto rozsudku podal odvolání žalovaný. Opakovaně namítal, že prostřednictvím žalobce žádný konkrétní obchodní případ neuzavřel. Žalobci nic nedluží, naopak žalobce mu dluží na základě pravomocných platebních rozkazů. S žalobcem neuzavřel zprostředkovatelskou smlouvu, na jejímž základě by se žalobce zavázal zprostředkovat pro něj odbyt jeho strojírenských služeb jakoukoliv společností. Smlouvu o zprostředkování neuzavřel ani ústně a žalobci tudíž nevznikl nárok na provizi ve výši 3 % z uskutečněných obchodů. Zdůraznil, že již před datem 8.3.2012 věděl minimálně o existenci společnosti Krauss Maffei Technologies GmbH, se kterou jednal o spolupráci, když prvotní kontakt se zástupcem této společnosti [REDAKCE] [REDAKCE] dokládá výpověď této osoby zachycená v protokolu o jednání z 5.1.2015 ve věci vedené Okresním soudem v Českých Budějovicích pod sp. zn. 35 C 304/2014. Touto výpovědí hodlal rozporovat věrohodnost výpovědi žalobce ve spojení s e-mailovou korespondencí mezi [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE]. Dále žalovaný v odvolání pouze zopakoval, co bylo již uvedeno v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Navrhoval, aby byl napadený rozsudek změněn tak, že návrh žalobce se zamítá.

Ve svém vyjádření k odvolání žalovaného žalobce uvedl, že žalovaný sice podal obsažené odvolání, avšak v něm pouze v uzavřené smyčce opakovaně zdlouhavě uvádí vše, co již uváděl v předchozích několika řízeních mezi žalovaným a žalobcem. Činí tak, ačkoliv je mu známo, že soudy tato jeho prázdná tvrzení nikdy neakceptovaly. V odvolání vůbec nesdělil, co konkrétně na rozhodnutí soudu prvního stupně či jeho odůvodnění shledává vadného. Jestliže žalovaný pouze připustil, že se žalobcem jednal o možnosti, že by pro něj žalobce zprostředkoval obchody, proč žalobci pronajal kancelář v jeho budově, proč mu zřídil e-mail ve tvaru [REDAKCE] proč proplácel žalobci fakturu za zprostředkování služeb za únor 2012, proč jej nechal organizovat a účastnit se první návštěvy zástupce koncernu Krauss Maffei a proč by člen představenstva žalovaného výslovně existenci zprostředkovatelské smlouvy potvrzoval, pokud by neexistovala. Pokud by zprostředkovatelská smlouva neexistovala, nemohl by být žalobce úspěšný ve sporu vedeném Okresním soudem v Českých Budějovicích pod sp. zn. 35 C 304/2014, ve kterém mu byl pravomocně přiznán nárok na úhradu zprostředkovatelské provize ve výši 76,86 EUR od žalovaného. Obstát nemůže podle žalobce ani účelová argumentace žalovaného, který tvrdí,

že za žalovaného navázala s koncernem Krauss Maffei spoluprací Inka [REDAKCE]. Tato argumentace je vyloučena nejen výpovědí svědka [REDAKCE] ale též faktem, že údajná komunikace [REDAKCE] měla proběhnout v roce 2011, když žalovaný začal s koncernem Krauss Maffei obchodovat až v roce 2012 po intervenci žalobce. Žalobce navrhoval potvrzení napadeného rozsudku.

Odvolací soud po zjištění, že odvolání je přípustné podle § 201 o.s.ř. v návaznosti na ust. § 202 o.s.ř., bylo podáno včas a osobou k tomu oprávněnou, přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 212 o.s.ř. a § 212a o.s.ř. a dospěl k závěru, že odvolání žalovaného není důvodné.

Protože se v projednávané věci jedná o nárok vzniklý před 1.1.2015, kdy nabyl účinnosti zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, řídí se podle jeho § 3028 odst. 3 právní poměry účastníků právní úpravou účinnou do 31.12.2013.

Podle § 642 obch. zák. smlouvou o zprostředkování se zprostředkovatel zavazuje, že bude vyvíjet činnost směřující k tomu, aby zájemce měl příležitost uzavřít určitou smlouvu s třetí osobou, a zájemce se zavazuje zaplatit zprostředkovateli úplatu (provizi).

V projednávané věci se odvolací soud ztotožňuje se skutkovým zjištěním i s právním posouzením okresního soudu. Na odůvodnění napadeného rozhodnutí lze proto zcela odkázat. I podle názoru odvolacího soudu bylo v řízení provedenými listinnými důkazy i důkazy výslechy svědků prokázáno, že nejpozději ke dni 15.2.2012 byla mezi žalobcem a žalovaným uzavřena ústní smlouva o zprostředkování podle ust. § 642 obch. zák. Podle této smlouvy se žalobce jako zprostředkovatel zavázal, že bude vyvíjet činnost směřující k tomu, aby žalovaný jako zájemce měl příležitost uzavřít se společnostmi skupiny Krauss Maffei se sídlem v Německu smlouvu o odbytu jeho strojírenských služeb a žalovaný se zavázal zaplatit žalobci provizi ve smyslu ust. § 644 obch. zák., jejíž výše (3 % z uskutečněných obchodů) byla následně po nacenění prvních výrobků účastníky také stanovena. Vznik nároku na provizi byl podle smlouvy vázán na zaplacení výrobků (služeb) žalovanému. Žalovaný se rovněž zavázal předložit žalobci jako podklad pro vyúčtování provize faktury uhrazené mu společnostmi skupiny Krauss Maffei. Svůj závazek ze smlouvy žalobce splnil, žalovaný mu však provizi uhradit odmítl a podklady, na základě nichž by mohl provizi vyúčtovat, mu ani přes jeho výzvy neposkytl. Závěr soudu prvního stupně o důvodnosti nároku žalobce na vydání soupisu faktur uhrazených žalovanému společnostmi skupiny Krauss Maffei tak, jak jsou specifikovány ve výrocích I. až IX. napadeného rozhodnutí za období od 1.3.2012 do 26.6.2015 je správný, neboť bez vydání tohoto soupisu by žalobce provizi, na kterou má vůči žalovanému podle smlouvy o zprostředkování nárok, nemohl uplatnit. Žalovaný naopak v řízení neprokázal, že by konkrétní obchodní vztahy se společnostmi skupiny Krauss Maffei navázal zásluhou svých zaměstnanců nebo třetích osob (např. [REDAKCE] [REDAKCE]). Z těchto důvodů odvolací soud napadený rozsudek soudu prvního stupně jako věcně správný podle ust. § 219 o.s.ř. potvrdil.

O náhradě nákladů odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 224 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. podle úspěchu ve věci. Žalobce byl v tomto řízení zcela úspěšný a náleží mu proto náhrada nákladů řízení v celkové výši 5.626,50 Kč, sestávající se z mimosmluvní odměny advokáta dle vyhl. č. 177/1996 Sb. ve výši 3.750 Kč za dva úkony právní pomoci po 1.500 Kč (§ 9 odst. 1, § 7 bod 4, § 11 odst. 1 písm. d/, g/) za vyjádření k odvolání a účast při odvolacím jednání, za jeden poloviční úkon právní pomoci po 750 Kč

(§ 9 odst. 1, § 7 bod 4, § 11 odst. 2 písm. f) za účast při vyhlášení rozhodnutí, náhrady hotových výdajů advokáta dle vyhl. č. 177/1996 Sb. ve výši 900 Kč (§ 13 odst. 3) za tři shora uvedené úkony právní služby po 300 Kč a 21 % DPH ve výši 976,50 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je přípustné dovolání za podmínek ust. § 237 o.s.ř., a to ve lhůtě dvou měsíců od doručení rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR v Brně u Okresního soudu v Českých Budějovicích.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 21. února 2017

JUDr. František K o l á ř v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Monika Hanušová